

**НАУКОВИЙ ГУРТОК
КАФЕДРИ СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН
ФАКУЛЬТЕТУ № 6**

УДК 355.457.1

Марія В'ячеславівна ГУБАРЕВА,

студентка групи Ф6-ПЗдср-18-2 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат історичних наук, доцент Заборовський В. В.

**ЗМІНА СТАВЛЕННЯ СИСТЕМИ ОВС
ДО ГЕНДЕРНОГО ПИТАННЯ**

У даний час Україна стала на шлях Євроінтеграції, суспільство проходить етап становлення гендерного права. Його основним завданням є забезпечення рівних можливостей і прав між полами, знищення гендерних стереотипів, викорінення усіх форм соціо-статевої дискримінації. Як біло зазначено в роботі Орлової О. О. «За своїм призначенням гендер направлений на справедливе визначення міри свободи двох суб'єктів суспільства: чоловіків та жінок, їхнього статусу. За сферою дії норми гендерного права знаходять своє місце у різних галузях права, що забезпечують здійснення політичних, громадянських, економічних, соціальних та культурних прав людини відповідно до принципу рівноправ'я статей. Процес реформування органів державної влади відповідно до прагнення зайняти гідне місце серед демократичних європейських країн розвивається досить інтенсивно. Одним із напрямів цього процесу є удосконалення та розвиток системи МВС, її наближення до європейських стандартів.»

Після прийняття незалежності Україна ратифікувала низку міжнародних документів та прийняла ряд законодавчих актів, норми яких проголошують цінність прав людини, закріплюють принцип гендерної рівності та забороняють дискримінацію (Загальна декларація прав людини від 10 грудня 1948 р., Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права від 16 грудня 1966 р., Конвенція про боротьбу з дискримінацією в галузі освіти від 14 грудня 1960 р., Конвенція ООН про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок від 18 грудня 1979 р., Конституція України (ст. 24), Закон України «Про забезпечення рівних прав та можливостей чоловіків і жінок» від 8 вересня 2005 р.). Активне залучення жінок до служби в правоохоронних органах сприяє підвищенню ефективності діяльності цих органів, оскільки скорочується некомплект кадрів, заповнюються вакансії, зміцнюється морально-психологічний клімат у колективах, що, у свою чергу, дозволяє планомірно й стійко вирішувати правоохоронним органам поставлені перед ними державою завдання й забезпечувати належне виконання своїх функцій.

Зараз ще присутні деякі проблеми із забезпеченням гендерної рівності в ОВС України. Жінки стикаються з такими проблемами як: невмотивована відмова щодо прийняття на службу, втручання в їх особисте життя, частіше чим

чоловіки стають об'єктом знущання. Жінки, що несуть службу в ОВС України, скаржаться на забезпечення форменим одягом, відсутність якісного медичного забезпечення, важку, громіздку і незручну конструкцію стандартних бронежилетів тощо.

Водночас, існують і певні проблеми щодо забезпечення прав чоловіків, що працюють в ОВС України, зокрема порушуються соціально-трудові права чоловіків, чоловіки частіше стикаються з виконанням службових завдань, пов'язаним із ризиком для життя та здоров'я та ін.

Зараз сучасна Україна відзначається інтенсивністю правового забезпечення гендерної рівності в діяльності ОВС України, але і зараз існують деякі соціально-психологічні та організаційні проблеми, які потребують комплексного статистичного та психологічного дослідження сучасного стану психологічного забезпечення гендерної рівності в ОВС України. Це потрібно для виявлення типових форм гендерних стереотипів і упереджень, внутрішньо та міжособистісних конфліктів пов'язаних із статевою ознакою, вивчення причин їх появи, розробка методів їх усунення.

Отримана інформація дозволить виробити оптимальні методи психологічного забезпечення гендерної рівності в діяльності ОВС України з урахування специфіки служби, що дозволить підвищити рівень ефективності використання кадрового потенціалу.

Одержано 17.04.2019

УДК 355.457.1

Анастасія Юрїївна КРАЧЕНКО,

студентка групи Ф6-ПЗдср-18-5 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат історичних наук, доцент Заборовський В. В.

ЗАРОДЖЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Попередник українських прикордонних військ, Окремий корпус кордонної охорони (ОККО) був заснований у березні 1918 р. рішенням Ради Народних Міністрів Української Народної Республіки. Новостворену службу було вирішено створити при міністерстві залізничного сполучення. Його начальником став полковник Володимир Желіховський. Планувалося, що ОККО, матиме у своєму складі одну учбову бригаду (Нова Прага) та 9 кордонних бригад: 1-шу Волинську (Луцьк), 2-гу Подільську (Кам'янець-Подільський), 3-тю Одеську (Одеса), 4-ту Північну (Гомель), 5-ту Чорноморську (Одеса), 6-ту Хоперську (Валуйки), 7-му Донецьку (Луганськ), 8-му Азовську (Маріуполь) та 9-ту Курську (Суми).

Після приходу до влади гетьмана Павла Скоропадського начальником Окремого корпусу кордонної охорони був призначений генеральний хорунжий Віктор Савельєв. Активне формування бригад кордонної охорони розпочалося